

6.7.2011

B7-0442/2011 }
B7-0443/2011 }
B7-0458/2011 }
B7-0459/2011 }
B7-0460/2011 }
B7-0461/2011 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 122.5 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:

ECR (B7-0442/2011)
Verts/ALE (B7-0443/2011)
PPE (B7-0458/2011)
GUE/NGL (B7-0459/2011)
ALDE (B7-0460/2011)
S&D (B7-0461/2011)

om Demokratiska republiken Kongo – massvåldtäkterna i provinsen Sydkivu

Michèle Striffler, Filip Kaczmarek, Cristian Dan Preda, Mario Mauro, Lena Kolarska-Bobińska, Bernd Posselt, Monica Luisa Macovei, Tunne Kelam, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah, Martin Kastler, Jarosław Leszek Wałęsa, Agnès Le Brun, Zuzana Roithová, Tadeusz Zwiefka, Bogusław Sonik
för PPE-gruppen
Véronique De Keyser, Ana Gomes, Richard Howitt, Thijs Berman, Corina Crețu, Rovana Plumb
för S&D-gruppen
Louis Michel, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marietje Schaake,

RC\872924SV.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

**Kristiina Ojuland, Sonia Alfano, Ramon Tremosa i Balcells, Alexander Graf
Lambsdorff, Frédérique Ries, Izaskun Bilbao Barandica**

för ALDE-gruppen

**Charles Tannock, Ryszard Antoni Legutko, Tomasz Piotr Poręba, Ryszard
Czarnecki**

för ECR-gruppen

Isabelle Durant, Barbara Lochbihler, Judith Sargentini, Raül Romeva i

Rueda, Jean Lambert

för Verts/ALE-gruppen

Eva-Britt Svensson

för GUE/NGL-gruppen

RC\872924SV.doc

PE465.732v01-00 }

PE465.733v01-00 }

PE465.748v01-00 }

PE465.749v01-00 }

PE465.750v01-00 }

PE465.751v01-00 } RC1

Europaparlamentets resolution om Demokratiska republiken Kongo – massvåldtakterna i provinsen Sydkivu

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Demokratiska republiken Kongo,
- med beaktande av Cotonouavtalet, som undertecknades i juni 2000,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och bekämpning av alla former av diskriminering mot dem,
- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen, antagen 1998, särskilt artiklarna 7 och 8, i vilka det slås fast att våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering eller varje annan form av sexuellt våld är brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser som är likställda med en form av tortyr och en allvarlig krigsförbrytelse, vare sig den förövats systematiskt eller inte under interna eller internationella konflikter,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 (2000) och 1820 (2008) om kvinnor, fred och säkerhet och FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn i samband med väpnade konflikter,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1925 (2010), som fastställer mandatet för FN:s uppdrag i Demokratiska republiken Kongo (Monusco),
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1991 av den 28 juni 2011, som förlänger Monuscos mandat,
- med beaktande av uttalandet den 23 juni 2011 av Margot Wallström, FN:s generalsekretariats särskilda representant för sexuellt våld i väpnade konflikter,
- med beaktande av slutkommunikén från det sjätte regionala sammanträdet för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen i Yaoundé i Kamerun den 28–29 april 2011,
- med beaktande av den lag mot sexuellt våld som antogs av Demokratiska republiken Kongos parlament 2006 och som syftar till att påskynda åtal vid våldtäkt och införa hårdare straff,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 10–12 juni 2011 utsattes 170 personer för våldtäkt och fysiskt våld i byarna Nakiele och Abala i provinsen Sydkivu. Medlemmar ur den väpnade grupp som var ansvarig för övergreppen hade redan i januari 2011 varit inblandade i massvåldtakter, gripanden och plundringar i samma region.

RC\872924SV.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

- B. Säkerheten i Sydkivu är alltjämt ytterst bräcklig, och oroligheterna i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo har lett till otaliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna och krigsförbrytelser – bland annat sexuellt våld mot kvinnor, massvåldtäkter och andra former av tortyr, massaker på civila och omfattande rekrytering av barnsoldater – där förövarna är väpnade rebellgrupper samt regeringens armé- och polisstyrkor.
- C. Våldtäkt är ett vapen som stridande parter i krig använder för att skrämja, bestraffa och kontrollera sina offer och har blivit ohyggligt vanligt i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo sedan de militära operationerna inleddes 2009. Grymheterna mot kvinnor handlar om våldtäkt, gruppvåldtäkt, sexuellt slaveri och mord och för med sig betydande konsekvenser, som att kvinnorna bryts ned fysiskt och psykiskt.
- D. Den 29 juni 2011 beslutade FN:s säkerhetsråd att förlänga FN-uppdraget i Demokratiska republiken Kongo (Monusco) med ytterligare ett år. Uppdraget har mandat att ta till alla medel som krävs för att skydda civilbefolkningen mot kränkningar av internationell humanitär rätt och de mänskliga rättigheterna.
- E. Det finns ingen infrastruktur att tala om för våldtäktsoffren, som saknar möjlighet till adekvat stöd och läkarvård. Kvinnor blir överfallna med berätt mod på öppen gata och förlorar till följd av det ofta sin ställning i samhället och blir oförmögna att ta hand om sina barn. Dessutom löper de stor risk att smittas av aids. Den enda akutsjukvård som står att finna ges av de många frivilligorganisationer som verkar på fältet. Deras samordning och möjligheter att nå ut till offren kan emellertid inte längre garanteras.
- F. Demokratiska republiken Kongos oförmåga att lagföra egna armémedlemmar och väpnade grupper för brott mot folkrätten har gynnat en kultur av straffrihet. Demokratiska republiken Kongos armé saknar tillräckliga humanitära, tekniska och finansiella resurser för att utföra sina uppgifter i landets östra provinser och skydda befolkningen.
- G. Lagen om sexuellt våld, som antogs av Demokratiska republiken Kongos parlament 2006, tillämpas i mycket begränsad omfattning.
- H. Medierna har en mycket viktig funktion att fylla för att hålla mobiliseringen på en hög nivå och väcka allmänhetens uppmärksamhet.
1. Europaparlamentet fördömer skarpt massvåldtäkterna, det sexuella våldet och de andra brott mot de mänskliga rättigheterna som begicks den 10–12 juni i regionen Sydkivu. Parlamentet delar lidandet och smärtan med alla offer för det sexuella våld och särskilt de massvåldtäkter som begåtts vid upprepade tillfällen i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo under de senaste fyra åren.
 2. Europaparlamentet uppmanar Demokratiska republiken Kongos regering att betrakta kampen mot massvåldtäkter och sexuellt våld mot kvinnor som en nationell prioritering.
 3. Europaparlamentet välkomnar FN:s beslut att utreda händelserna, och kräver att dessa brott blir föremål för omedelbara, oberoende och opartiska utredningar som är förenliga med internationella normer. Parlamentet beklagar att krigsförbrytare alltjämt innehar höga

RC\872924SV.doc

PE465.732v01-00 }
 PE465.733v01-00 }
 PE465.748v01-00 }
 PE465.749v01-00 }
 PE465.750v01-00 }
 PE465.751v01-00 } RC1

befälsbefattningar. Parlamentet efterlyser effektiva och omedelbara åtgärder för att garantera offrens och vittnenas säkerhet under och efter utredningarna.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Demokratiska republiken Kongo att se över landstrategidokumentet för Demokratiska republiken Kongo och dess nationella vägledande program inom den tionde europeiska utvecklingsfonden (2008–2013) för att göra frågan om massvåldtäkter och sexuellt våld mot kvinnor till en nationell prioritering i kampen mot straffrihet.
5. Europaparlamentet oroar sig över att sexuellt våld riskerar att trivialiseras. Parlamentet understryker att det ankommer på Demokratiska republiken Kongos regering att garantera säkerheten inom landets territorium och skydda civilbefolkningen. Parlamentet erinrar president Kabila om att han personligen förbundit sig att föra en nolltoleranspolitik mot sexuellt våld, att lagföra förövare av krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten som begåtts i landet och att samarbeta med Internationella brottmålsdomstolen och med länderna i regionen.
6. Europaparlamentet hyllar insatserna av de frivilligorganisationer som hjälper offer för våldtäkter och krigsförbrytelser, särskilt den läkarvård som ges av vissa sjukhus, exempelvis Panzisyukhuset i Bukavu. Parlamentet understryker att flertalet offer för sexuellt våld inte får den medicinska, sociala eller juridiska hjälp de behöver. Parlamentet föreslår att Demokratiska republiken Kongos regering utarbetar ett heltäckande program för stöd och återintegrering i samhället och på arbetsmarknaden för offren. Vidare uppmanas kommissionen att frigöra ytterligare medel i kampen mot sexuellt våld och att verka för inrättandet av boenden för offer för sexuellt våld i känsliga områden. Parlamentet föreslår att det genomförs ett pilotprojekt för att förbättra sjukvården till offer för sexuellt våld i Demokratiska republiken Kongo.
7. Europaparlamentet oroar sig över att Subcluster GBV, som skulle samordna de humanitära insatserna mot sexuellt våld, lades ned för ett och ett halvt år sedan på grund av att FN:s befolkningsfond, UNFPA, inte kunde tillhandahålla det ledarskap som krävdes. Parlamentet kräver därför att systemet för humanitär samordning på fältet omarbetas.
8. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att Monusco inte lyckats utnyttja sitt mandat och sina insatsregler mer aktivt för att erbjuda skydd mot massvåldtäkterna, inklusive de övergrepp som dess egna styrkor gjort sig skyldiga till. Parlamentet är emellertid helt på det klara med att Monusco behövs för att bereda tillträde åt humanitära insatser. Parlamentet vidhåller att Monuscos mandat och insatsregler måste genomföras med beslutsamhet för att befolkningens säkerhet ska kunna garanteras på ett effektivare sätt. Parlamentet välkomnar beslutet att förlänga uppdragets mandat till den 30 juni 2012.
9. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja verksamheten inom uppdragen Eusec RD et Eupol RD. Parlamentet begär att frågor om bekämpande av sexuellt våld integreras fullt ut i de gemensamma säkerhets- och försvarsinsatserna.
10. Europaparlamentet är fortsatt djupt oroat över dagens humanitära situation i Demokratiska republiken Kongo och underfinansieringen i regionen, som beror på att vissa bilaterala

RC\872924SV.doc

PE465.732v01-00 }
PE465.733v01-00 }
PE465.748v01-00 }
PE465.749v01-00 }
PE465.750v01-00 }
PE465.751v01-00 } RC1

givare dragit ner finansieringen. Parlamentet beklagar djupt att de beviljade medlen i dagsläget endast når fram till ett fåtal offer, och uppmanar kommissionen att behålla den finansiering som anslagits för humanitärt bistånd i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag om konfliktmineraler – som ger bränsle åt kriget och massvåldtakterna i Demokratiska republiken Kongo – i syfte att bekämpa straffrihet, och att som förebild använda den amerikanska Dodd Franck-lagen (särskilt avsnitt 1502), som innehåller nya informationskrav på produkter som framställts med hjälp av konfliktmineraler.
12. Europaparlamentet konstaterar att planen för att lösa konflikten i Sydkivu med företrädesvis militära medel framstår som ett misslyckande. Parlamentet anser att det krävs en politisk lösning på konflikten och beklagar världssamfundets bristande mod. Nu är det dags att gå längre än att bara fördöma det som skett, och parlamentet anser att Demokratiska republiken Kongos regering, EU och FN måste ta sitt ansvar och vidta konkreta åtgärder för att sätta stopp för grymheterna. Om ingenting händer kommer de humanitära aktörerna att tvingas stanna kvar länge på fältet.
13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Afrikanska unionen, de nationella regeringarna i regionen kring de stora sjöarna, presidenten, premiärministern och parlamentet i Demokratiska republiken Kongo, FN:s generalsekreterare, FN:s särskilda representant för sexuellt våld i väpnade konflikter, FN:s säkerhetsråd och FN:s råd för mänskliga rättigheter.